

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-174-03

Druk nr 2205
Warszawa, 5 listopada 2003 r.

Pan
Marek Borowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**- o wypowiedzeniu Konwencji handlowej
podpisanej w Warszawie dnia 26
czerwca 1922 roku pomiędzy Polską a
Szwajcarią.**

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych zostali upoważnieni Minister Spraw Zagranicznych oraz Minister Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej.

Z wyrazami szacunku

(-) Leszek Miller

U S T A W A
z dnia

o wypowiedzeniu Konwencji handlowej podpisanej w Warszawie dnia 26 czerwca 1922 roku pomiędzy Polską a Szwajcarią

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej wypowiedzenia Konwencji handlowej podpisanej w Warszawie dnia 26 czerwca 1922 roku pomiędzy Polską a Szwajcarią.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej
PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
podaje do powszechnej wiadomości

Konwencja handlowa podpisana w Warszawie dnia 26 czerwca 1922 roku pomiędzy Polską a Szwajcarią zostaje wypowiedziana przez Rzeczpospolitą Polską.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie, dnia ..... 2003 r.

PREZYDENT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Aleksander Kwaśniewski

PREZES RADY MINISTRÓW

Leszek Miller

KONWENCJA HANDLOWA

podpisana w Warszawie dn. 27 czerwca 1922 roku pomiędzy Polską a Szwajcarią.

(Dz. U. z dnia 1 października 1922 r.)

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

JÓZEF PIŁSUDSKI

NACZELNIK PAŃSTWA POLSKIEGO

Wszem wobec i każdemu z osobna, komu o tem wiedzieć należy, wiadomem czynimy:

W dniu dwudziestym szóstym czerwca, tysiąc dziewięćset dwudziestego drugiego roku w Warszawie podpisana została między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej i Rządem Związku Szwajcarskiego Konwencja handlowa, która słowo w słowo brzmi jak następuje:

KONWENCJA HANDLOWA POMIĘDZY POLSKĄ A SZWAJCARJĄ.

Naczelnik Państwa Polskiego
z jednej strony,

Rada Związkowa Konfederacji Szwajcarskiej
z drugiej strony,

ożywieni równem pragnieniem rozwinięcia wzajemnych stosunków handlowych, postanowili zawrzeć umowę handlową i mianowali w tym celu na swych pełnomocników: (pominięto),

którzy po zakomunikowaniu sobie wzajemnie pełnomocnictw, uznanych za dobre i w należytej formie wystawione, zgodzili się na następujące artykuły:

Art. 1.

Obywatele jednej z Układających się Stron osiedli na terytorium drugiej Strony lub przebywający na niem czasowo, będą korzystali pod względem zakładania oraz trudnienia się handlem i przemysłem na terytorium drugiej Strony z tych samych praw, przywilejów, immunitetów, korzyści i ulg, co obywatele kraju najbardziej uprzywilejowanego.

Art. 2.

Obywatelom każdej z Układających się Stron przysługiwać będzie na terytorium drugiej Układającej się Strony pod względem ich stanowiska prawnego, ich dóbr ruchomych i

nieruchomych, ich praw i udziałów, traktowanie przyznane obywatelom państwa najbardziej uprzywilejowanego.

Będą oni mieli swobodę załatwiania swych spraw na terytorium drugiej Układającej się Strony bądź osobiście, bądź przez pośredników wedle ich własnego wyboru i będą mieli prawo, stosując się do ustaw krajowych, występować w sądach i mieć wolny dostęp do władz. Będą oni korzystali ze wszystkich praw i immunitetów, przysługujących krajowcom, i będą mogli, jak krajowcy, posługiwać się dla obrony swych interesów adwokatami i pełnomocnikami, przez nich samych wybranymi.

Art. 3.

Spółki cywilno-prawne i handlowe, założone prawnie na mocy ustaw jednej z Układających się Stron i mające swą siedzibę na jej terytorium, uznane będą przez drugą Stronę za legalnie istniejące, byle tylko nie miały celu niedozwolonego lub przeciwnego dobrem obyczajom, i będą miały, stosując się do praw i przepisów, wolny i łatwy dostęp do sądów, bądź jako powód, bądź jako pozwany.

Spółki cywilno-prawne i handlowe, uznane w ten sposób przez każdą z Układających się Stron, będą mogły, stosując się do ustaw drugiej Strony osiedlać się na terytorium tej ostatniej, zakładać tam swe filje i oddziały i wykonywać tam swój przemysł. Wyłączone są wszelako gałęzie handlu i przemysłu, które, ze względu na ich charakter użyteczności ogólnej, podlegałyby specjalnym ograniczeniom, stosowanym do wszystkich krajów.

Spółki te, raz dopuszczone zgodnie z ustawami i przepisami, które obowiązują lub będą obowiązywały na terytorium odnośnego państwa, będą miały wolny i łatwy dostęp do sądów, i nie będą podlegały opłatom, daninom, ani wogóle żadnym należnościom skarbowym innym lub wyższym od tych, które są ustanowione dla spółek krajowych.

Art. 4.

Rozumie się wszelako, że postanowienie wyrażone w artykułach poprzednich, o ile zapewniają traktowanie na stopie narodu najbardziej uprzywilejowanego, nie naruszając w niczem ustaw, przepisów i rozporządzeń specjalnych w dziedzinie handlu, przemysłu, policji, bezpieczeństwa publicznego i wykonywania pewnych rzemiosł i zawodów, które obowiązują lub będą obowiązywały w każdym z obu krajów i które będą stosowane do wszystkich cudzoziemców.

Art. 5.

Pobory i opłaty wewnętrzne, pobierane na rzecz Państwa, Kantonów, Gmin lub Korporacji, które obciążają lub będą obciążały produkcję, wyrób towarów lub spożycie pewnego artykułu na terytorium jednej z Układających się Stron, nie będą mogły obciążać produktów, towarów lub artykułów drugiej Strony silniej lub uciążliwiej niż obciążają one produkty, towary lub artykuły krajowe tego samego rodzaju lub produkty, towary lub artykuły państwa najbardziej uprzywilejowanego.

Art. 6.

Obywatele, jak również spółki cywilno-prawne i handlowe każdej z Układających się Stron nie będą mogły w żadnym wypadku podlegać z racji wykonywania handlu i przemysłu na

terytorium drugiej Układającej się Strony poborom, podatkom, opłatom lub ciężarom pod jakąkolwiek nazwą, innym lub wyższym od tych, które wymagane są od krajowców.

Będą oni zwolnieni od płacenia pożyczek oraz przymusowych danin państwowych, a także od wszelkiej innej kontrybucji jakiegokolwiek rodzaju, któreby były nałożone dla potrzeb wojny lub wskutek wyjątkowych okoliczności.

Obywatele każdej z Układających się Stron będą wolni na terytorium drugiej od wszelkiej służby wojskowej i wszelkiej obowiązkowej funkcji urzędowej: administracyjnej lub municypalnej. W czasie wojny i w czasie pokoju będą oni podlegać tylko tym świadczeniom i rekwizycjom wojskowym, jakie nałożone będą na krajowców, w tej samej mierze i według tych zasad, co ci ostatni, i zawsze za słusznym wynagrodzeniem.

Art. 7.

Wszystkie produkty gleby lub przemysłu, pochodzącego i przychodzącego z Polski, które będą przywożone do Szwajcarii i wszystkie produkty gleby lub przemysłu, pochodzące i przychodzące ze Szwajcarii, które będą przywożone do Polski, przeznaczone bądź do spożycia, bądź do złożenia na skład, bądź do powrotnego wywozu, bądź do tranzytu, będą podlegały przez cały czas trwania niniejszej umowy traktowaniu, przyznanemu krajowi najbardziej uprzywilejowanemu, a mianowicie nie będą mogły być obciążane ani wyższymi ani innymi cłami od tych, które obciążają produkty lub towary państwa najbardziej uprzywilejowanego.

Wywóz do terytorium jednej z Układających się Stron nie będzie obciążany przez drugą, cłami lub opłatami innemu lub wyższemu niż wywóz tych samych przedmiotów do kraju najbardziej uprzywilejowanego pod tym względem.

Każda z układających się Stron zobowiązuje się zatem udzielić drugiej bezzwłocznie i bez innych warunków wszelkiej ulgi, wszelkiego przywileju lub wszelkiej zniżki ceł lub opłat, których udzieliła już lub których udzielićby mogła w przyszłości pod wyżej wymienionymi względami na stałe lub czasowo trzeciemu państwu.

Obydwie Układające się Strony zgadzają się, iż ograniczenia lub zakazy, dotyczące przywozu i wywozu pewnych towarów, utrzymane będą tylko przez czas i w zakresie koniecznym ze względu na obecne warunki ekonomiczne.

Art. 8.

Postanowienia ustalone w artkule 7 nie stosują się:

- 1) do przywilejów przyznaných lub które mogłyby być przyznane w przyszłości przez jedną z Układających się Stron w obrocie pogranicznym z krajami sąsiednimi,
- 2) do ulg specjalnych wynikających z unji celnej,
- 3) do przejściowego systemu cłowego pomiędzy częściami: polską i niemiecką Górnego Śląska.

Art. 9.

Pod warunkiem powrotnego wywozu lub powrotnego przywozu w ciągu jednego roku oraz świadectwa tożsamości, zwolnienie z wszelkiego cła przywozowego i wywozowego przewidziane jest wzajemnie:

- 1) dla próbek podlegających oczeniu, rozumiejąc też próbki komiwojażerów,
- 2) dla przedmiotów przeznaczonych do doświadczeń, do wypróbowania, na wystawy i na konkursy.

Art. 10.

Obydwie układające się Strony obowiązują się przyznać sobie wzajemnie na drogach do tranzytu międzynarodowego najlepiej przystosowanych, swobodę tranzytu dla osób, bagażów, towarów i przedmiotów wszelkiego rodzaju, przesyłek pocztowych, statków, wagonów osobowych i towarowych lub innych środków transportowych, zapewniając sobie pod tym względem traktowanie na stopie państwa najbardziej uprzywilejowanego.

Towary wszelkiego rodzaju przewożone przez jedno z dwóch państw będą wzajemnie zwolnione od wszelkiego cła.

Żadna z układających się Stron nie będzie jednakże zobowiązana do zapewnienia tranzytu podróżnym, których wjazd na jej terytorium byłby zabroniony. Tranzyt towarów będzie mógł być zabroniony:

- 1) ze względu bezpieczeństwa publicznego,
- 2) ze względu zdrowia, lub jako ochrona przeciwko chorobom zwierząt i roślin,
- 3) dla naśladownictwa i dla towarów, które w jednym z państw stanowią przedmiot monopolu państwowego.

Art. 11.

Kupcy, przemysłowcy i inni wytwórcy jednego z dwóch krajów, zarówno jak i ich komiwojażerowie, obywatele jednego z dwóch państw, którzy dowiodą przez przedstawienie karty legitymacyjnej przemysłowej, zgodnej z załączonym aneksem, wydanej przez właściwe władze ich kraju, iż są oni uprawnieni do wykonywania tam handlu lub przemysłu i że uiszczają tam opłaty i podatki ustawami przewidziane będą mieli prawo, bez uiszczania żadnej opłaty patentowej, czynić zakupy w drugim państwie dla swojego handlu lub fabrykacji i poszukiwać zamówień u osób lub firm, skuteczniających odsprzedaż swych artykułów lub używających artykułów tych dla swych potrzeb zawodowych. Będą oni mogli mieć ze sobą próbki lub wzory, lecz zabronione im jest przewożenie towarów, o ile nie otrzymały na to pozwolenia, udzielonego zgodnie z ustawodawstwem kraju, w którym podróżują.

Próbki lub wzory przywożone przez powyższych przemysłowców i komiwojażerów będą zwolnione przez jedną i drugą Stronę od cła przywozowego i wywozowego. Wywóz powrotny próbek i wzorów w przeciągu jednego roku winien być zagwarantowany na komorze celnej wejściowej bądź przez złożenie (w gotówce) sumy należnego cła, bądź też przez odpowiednią kaucję.

Powyższe postanowienia nie stosują się do domokrażców, ani też do kolportażu i do poszukiwania zamówień u osób, nie trudniących się ani handlem ani przemysłem; każda z Układających się Stron zastrzega sobie w tym względzie zupełną swobodę ustawodawstwa.

Art. 12.

Obydwie Układające się Strony zapewniają sobie wzajemnie na swych terytorjach we wszystkim, co dotyczy różnych formalności administracyjnych lub innych, niezbędnych przy stosowaniu postanowień, zawartych w niniejszej umowie, traktowanie na stopie państwa najbardziej uprzywilejowanego.

Art. 13.

Umowa niniejsza bądź ratyfikowana i ratyfikacje będą wymienione w Warszawie, możliwie jak najprędzej.

Wejdzie ona w życie w 15 dni po wymianie ratyfikacji.

Umowa niniejsza zawarta jest na jeden rok. O ile jednak po upływie tego czasu nie zostanie wypowiedziana, przedłużona będzie w drodze milczącej zgody na czas nieokreślony i będzie mogła być wypowiedziana w każdym czasie.

W wypadku wypowiedzenia pozostawać będzie ona w mocy jeszcze trzy miesiące, licząc od dnia, w którym jedna z Układających się Stron zanotyfikuje drugiej zamiar odjęcia jej mocy obowiązującej.

Na dowód czego pełnomocnicy podpisali niniejszą umowę.

Sporządzono w dwóch egzemplarzach, w Warszawie, dwudziestego szóstego czerwca, tysiąc dziewięćset dwudziestego drugiego roku.

Zaznajomiwszy się z powyższą Konwencją uznaliśmy ją i uznajemy za słuszną. Zarówno w całości jak i każde z zawartych w niej postanowień, oświadczamy, że jest przyjęta, zatwierdzona oraz przyrzekamy, że będzie ściśle dochowana.

Na dowód czego wydaliśmy akt niniejszy opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

W Warszawie, dnia 4 sierpnia 1922 roku.

PROTOKÓŁ WYMIANY.

Nizej podpisani zebrawszy się dla dokonania wymiany ratyfikacji Naczelnika Państwa Polskiego, i Prezydenta Rady Związkowej Związku Szwajcarskiego, dotyczącej konwencji handlowej pomiędzy Szwajcarią a Polską, podpisanej w Warszawie dnia 26 czerwca 1922 r., po okazaniu dokumentów ratyfikacyjnych i uznaniu ich, po zbadaniu, za dokładne i zgodne ze sobą - wymiany ich dokonali. Na dowód czego, nizej podpisani sporządzili niniejszy protokół, który opatrzyli swemi pieczęciami.

Sporządzono w Warszawie w dwóch egzemplarzach dnia 5 sierpnia 1922 roku.

Anneks.

KARTA LEGITYMACYJNA DLA KOMIWOJAŻERÓW

(pominięty)

UZASADNIENIE

Zgodnie z postanowieniami Artykułu 133 oraz 307 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (TWE), którego stroną – w myśl postanowień artykułów 1 i 2 Traktatu o przystąpieniu (...) – Polska stanie się dnia 1 maja 2004 r., winna ona:

- uznać wyłączne kompetencje Wspólnoty w zakresie polityki handlowej, obejmujące m.in. zawieranie w imieniu Wspólnoty umów handlowych z państwami trzecimi tak jak to stanowi Artykuł 133 TWE o fundamentalnym znaczeniu dla funkcjonowania wspólnego rynku
oraz
- wyeliminować – stosownie do Artykułu 307 TWE – wszystkie naruszające te wyłączne kompetencje postanowienia umowne normujące między-państwowe stosunki handlowe zawarte w umowach handlowych oraz innych umowach gospodarczych, w drodze uchylecia ich ważności, co jest równoznaczne z rezygnacją z suwerennego kształtowania swojej polityki handlowej.

Wymogi, o których mowa wyżej, zostały również szczegółowo przytoczone w Artykule 6 ust. 10 Aktu o warunkach przystąpienia (AKT) stanowiącego załącznik do Traktatu o przystąpieniu (...)

Konwencja handlowa z dnia 27 czerwca 1922 roku pomiędzy Polską a Szwajcarią narusza wyłączne kompetencje Wspólnoty w zakresie polityki handlowej i dlatego powinna być wypowiedziana.

Począwszy od dnia 1 maja 2004 r. stosunki handlowe polsko-szwajcarskie będą regulowane przez umowę o wolnym handlu między Wspólnotą Europejską a Szwajcarią.

Szacuje się, że zmiana traktatowej podstawy prawnej, na której opierała się polsko-szwajcarska wymiana handlowa, nie spowoduje żadnych krótkookresowych zmian w obrotach handlowych z uwagi na zbliżony stopień liberalizacji handlu między Polską a Szwajcarią oraz między Unią Europejską a Szwajcarią.

Obroty handlowe Polski ze Szwajcarią wyniosły w 2002 r. 1048,0 mln USD, przy czym eksport Polski wyniósł 324,9 mln USD, a import 723,1 mln USD.

Nie przewiduje się, aby wypowiedzenie umowy spowodowało inne skutki, o których mowa w § 15 ust. 2 lit. c rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 sierpnia 2000 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów o umowach międzynarodowych.

Polska została związana powyższą umową w trybie ratyfikacji za uprzednią zgodą w ustawie i w takim samym trybie powinna być wypowiedziana.

**URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ**

MINISTER
Prof. dr hab. Danuta Hübner

Min. DH- 3704 /03/DPE/dj

Warszawa, 4.11. 2003 r.

Pan
Aleksander Proksa
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności projektu ustawy o wypowiedzeniu Konwencji handlowej podpisanej w Warszawie dnia 26 czerwca 1922 r. pomiędzy Polską a Szwajcarią, z prawem Unii Europejskiej, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (DZ. U. Nr 106 poz. 494), przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Minister Danutę Hübner, działającą z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

W związku z przedłożonym projektem ustawy o wypowiedzeniu Konwencji handlowej podpisanej w Warszawie dnia 26 czerwca 1922 r. pomiędzy Polską a Szwajcarią (pismo nr RM-10-174-03), pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Zgodnie z postanowieniami art. 6 ust. 10 Aktu o przystąpieniu Polski i innych państw do Unii Europejskiej, integralnej części Traktatu Akcesyjnego, podpisanego 16 kwietnia 2003 r. w Atenach, państwa przystępujące do Unii Europejskiej, zobowiązane są wystąpić ze wszelkich umów o wolnym handlu – ze skutkiem od dnia przystąpienia (art. 6 ust. 10 zdanie 1), a także podjąć wszelkie właściwe środki w celu wyeliminowania niezgodności między zobowiązaniami wynikającymi z istniejących umów międzynarodowych z państwami trzecimi a zobowiązaniami przewidzianymi w Akcie o przystąpieniu (art. 6 ust. 10 zdanie 2).

Przyjęcie projektowanej ustawy jest niezbędnym elementem realizacji powyższych zobowiązań przewidzianych w Traktacie Akcesyjnym, będących konsekwencją zasady prawa wspólnotowego, zgodnie z którą kompetencję wyłączną w zakresie kształtowania polityki

DEPARTAMENT

2003-11-05

handlowej posiada Wspólnota Europejska (art. 133 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską).

W konkluzji stwierdzam że projekt ustawy o wypowiedzeniu Konwencji handlowej podpisanej w Warszawie dnia 26 czerwca 1922 r. pomiędzy Polską a Szwajcarią jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Włodzimierz Cimoszewicz
Minister Spraw Zagranicznych

Tłoczono z polecenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

Skierowano do druku 12 listopada 2003 r.

Cena 0,57 zł + 22% VAT

